

Tweede Tooneel.

JAKOB, ROZETTE, HARTOG BLUMENTHAL.

- HARTOG *(komt binnen)*. 'n Avond samen *(hij geeft eerst Rozette een hand)*.
Sette, veel jaren ganneke.
- ROZETTE. Dank je, Hartog, 't zelfde.
- HARTOG *(geeft Jakob een hand)*. Jakob.
- JAKOB. Ga zitten, Hartog.
- HARTOG. Even. *(hij neemt plaats)*. Is je zoon der nog niet?
- JAKOB. Met een kwartiertje komt ie met de tram.
- HARTOG. Hoe lang heeft ie vacantie?
- JAKOB. Een dikke week zeker, hé? De meesters hier hebben ook een dag of tien vrij met Kerstmis.
- HARTOG. Hij is toch hoofdmeester, niet?
- JAKOB. Nò, ja, maar daarom heeft ie niet langer vacantie dan de anderen, gammer!
- HARTOG *(haalt de schouders op en lacht)*. Weet ik veel! *(de anderen lachen mee)*.
- JAKOB. Van de geleerdigheid hebben wij nebbisj niet veel verstand, Hartog. Wij kennen de koeien beter.
- HARTOG *(smakt even)*. Nò, een meester is zoo geleerd niet! Een neefie van mij — een zoon van Saar en Moos — is ook onderwijzer en als je mij vraagt is ie nog stommer als het achterend van een koe.
- JAKOB *(gepikeerd)*. Jouw neefie is jouw neefie! Maar onze Moos! Hé! Je wordt maar zoo hoofd in Amsterdam. Eén, twee, hup!
- HARTOG. God zal mij bewaren tusschen ouders en kinderen te stoken.
- JAKOB. Nò? Te stoken, zegt ie! Wat sla jij vandaag voor een mesjoggaas uit? Ik zei alleen, dat Moos knap is. De beroemdste menschen van Amsterdam komen bij hem om raad.
- HARTOG *(lacht)*. Als ie ze dan maar een goeie raad geeft.
- JAKOB *(lacht luid)*. Nee niet! Een puike!
- HARTOG. Nò, goed. *(tot Sette)* Moeke zal tòch blij zijn, dat d'r jongen komt.
- ROZETTE *(glimlacht tegen hem)*. Jakob niet.
- HARTOG *(lacht iets spottend)*. Nee, Jakob niet! Zijn eenige, zijn trots!
- JAKOB *(weer verzoend)*. Wat hebben wij anders op de wereld als onze jongen?
- ROZETTE. Blijf je een kopje koffie drinken, Hartog?
- HARTOG. Nee, 'k ga weg. 'k Dacht, dat Moos er al was. en 'k wou hem goeien dag zeggen. *(Hij staat op)*. Ik loop vanavond of morgen wel es even weer aan.